

Arrest

nr. 41 652 van 16 april 2010
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, op 16 februari 2010 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 14 januari 2010.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 16 maart 2010 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 9 april 2010.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken M.-C. GOETHALS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat H. VAN NIJVERSEEL, die loco advocaat P. VAN HOECKE verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché P. VAN COSTENOBLE, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. De voornaamste gegevens van de zaak kunnen als volgt worden samengevat:

1.1. X, die verklaart van Iraakse nationaliteit te zijn, is volgens zijn verklaringen het Rijk binnengekomen op 22 april 2009 en heeft zich op 24 april 2009 vluchteling verklaard.

1.2. Nadat een vragenlijst werd ingevuld en ondertekend, werd het dossier van verzoeker door de Dienst Vreemdelingenzaken overgemaakt aan het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, waar verzoeker werd gehoord op 18 augustus 2009 en 30 november 2009.

1.3. Op 14 januari 2010 nam de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen de beslissing tot weigering van de vluchtelingenstatus en weigering van de subsidiaire beschermingsstatus. Deze beslissing werd op 15 januari 2010 aangetekend verzonden.

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaarde de Iraakse nationaliteit te bezitten en van Koerdische afkomst te zijn. U bent moslim. U bent geboren en getogen in de stad Sheikhan in de provincie Ninevah, waar u tot uw vlucht uit Irak op 30 maart 2009 heeft verbleven. U werkte er in een restaurant. Op een dag in maart 2009 kwamen twee Arabieren en een Koerd naar dit restaurant. U werd aangesproken door de Koerd, die u vroeg of u voor hem wilde werken tegen een beter loon. U weigerde en legde hem uit dat u tevreden was met uw werk. Ondanks uw weigering benaderde hij u een tweede keer. U weigerde evenwel nogmaals. Uiteindelijk raakten jullie wel bevriend. Op een dag nam hij u mee naar een bosje buiten Sheikhan. Daar vervoegden de Arabische vrienden van deze Koerdische man zich bij jullie. Ze begonnen op u in te praten en vroegen u een tas met een onbekende inhoud in het restaurant achter te laten. U bleef echter weigeren, wat de Arabische mannen heel boos maakte. Enkele dagen later werd u door hen ontvoerd naar een onbekende plaats. Daar werd opnieuw geëist dat u een tas met onbekende inhoud in het restaurant moest achterlaten. Omdat ze uw familie bedreigden, stemde u in om met hen mee te werken. U wilde deze tas echter niet in het restaurant achter laten. Daarom werd besloten dat u deze tas naar een oude kerk in Sheikhan zou brengen. Uiteindelijk werd u vrij gelaten. Bij thuiskomst vertelde u aan uw moeder over de gebeurtenissen. Jullie vermoedden dat het om explosieven ging en vroegen hulp aan uw oom (broer van uw moeder). Deze kwam u onmiddellijk halen. Toen u bij hem verbleef, werd uw vlucht uit Irak geregeld. Op 22 april 2009 bent u in België aangekomen. De volgende dag heeft u een asielaanvraag ingediend.

Ter ondersteuning van uw asielaanvraag legt u uw identiteitskaart voor.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u er niet in geslaagd bent om uw vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming aannemelijk te maken.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat u ter ondersteuning van uw identiteit een identiteitskaart voorlegde. Dit document werd ter authenticatie voorgelegd aan de Federale Politie, die vaststelde dat het om een volledige vervalsing gaat. De informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert, bevindt zich in het administratieve dossier. Door het neerleggen van valse identiteitsdocumenten rijst het vermoeden dat u de Belgische autoriteiten doelbewust tracht te misleiden.

Ook uw kennis over de regio waar u zegt te hebben gewoond en over Centraal-Irak is zeer beperkt, waardoor moet worden besloten dat u niet aannemelijk maakt dat u uit Sheikhan afkomstig bent.

Het is allereerst opmerkelijk dat u er in het geheel geen idee van heeft hoe de partij van Saddam Hussein wordt genoemd. Meer nog, toen u werd gevraagd of u weet wat de 'Baath-partij' is, bleek u dit niet te weten. U wist zelfs niet of dit een Arabische dan wel Koerdische partij is (CGVS 2, p. 3, 4 en 5). Dit is uitermate bevreemdend. Uw verklaring nog jong te zijn geweest, is niet afdoende. Deze partij heeft immers jarenlang het dagelijks leven gecontroleerd in Irak, zodat van iemand die beweert zijn hele leven in Centraal-Irak te hebben gewoond toch wel mag worden verwacht enige minimale toelichting te kunnen geven over deze partij. Ook in uw regio deed de macht van het Baathregime zich gevoelen, zodat kan aangenomen worden dat u zeker al wel ooit iets over deze partij zou hebben gehoord.

Verder zijn er nog bijkomende elementen die doen twifelen aan uw afkomst uit Sheikhan. Zo bleek uw kennis over deze stad uiterst fragmentair te zijn (de informatie waarop het Commissariaat-generaal zich baseert is toegevoegd aan het administratief dossier). U wist meerbepaald dat Sheikhan op 45 km van de stad Mosul ligt, maar u kon in het geheel niet preciseren hoe ver deze stad van de Koerdische autonome regio ligt. U wist zelf niet of uw stad zich al dan niet dicht bij dit gebied bevindt dan bij Mosul (CGVS 1, p. 10). Dit is hoogst merkwaardig aangezien Sheikhan zich veel dicht bij de Koerdisch autonome regio bevindt dan bij de stad Mosul. Van een Koerd uit deze regio kan verwacht worden dat hij dit weet. U bleek verder geen enkel dorp te kennen op de weg naar het Koerdische gebied en bleek al evenmin op de hoogte te zijn van de plaats waar de grens met dit gebied kan worden overgestoken (CGVS 1, p. 6). Voorts kon u slechts drie dorpen noemen op de weg tussen Sheikhan en Mosul (CGVS, p. 7). De door het Commissariaat-generaal genoemde dorpen nabij het uwe bleek u dan weer in het geheel niet te kennen (CGVS 1, p. 10 en 11). Verder bevestigde u de Mosul-dam te kennen, maar kon u niet preciseren waar deze ligt, noch aan welke rivier deze is gebouwd (CGVS 1, p. 7). U kon evenmin preciseren welke rivier in Mosul stroomt, noch welke rivier in de buurt van Sheikhan stroomt (CGVS 1, p. 10). Dit alles is zeer opmerkelijk voor iemand die zijn ganse leven in Sheikhan zou hebben gewoond.

Voorts noemde u desgevraagd drie districten die aan Sheikhan zouden grenzen: Tel Kef, Faida en Shengal (een andere naam voor Sinjar). Deze laatste twee districten grenzen evenwel niet aan Sheikhan (CGVS 2, p.). U kon daarenboven niet beschrijven via welke dorpen men zou moeten passeren om van Sheikhan richting Shengal of Faida te reizen (CGVS 2, p. 2 en 3). Dat u bijvoorbeeld niet één dorp tussen Sheikhan en Shengal kent, is hoogst merkwaardig, aangezien u (overigens foutief) verklaart dat Shengal slechts een tiental kilometer van uw woonplaats Sheikhan verwijderd is (CGVS 2, p.2).

Verder bleek u enkele provincies in Irak te kunnen noemen, maar wist u vreemd genoeg niet welke provincies aan de provincie Mosul grenzen (CGVS 1, p. 6 en CGVS 2, p. 2). Daarenboven is het opmerkelijk dat u niet wist dat Sheikhan ook een andere naam heeft en dat u Sheikhan als een Arabische naam bestempelt (CGVS 1, p. 10). Dit is des te opmerkelijk aangezien u wel wist dat het aangrenzende Erbil (Arabisch) ook Hawler (in het Koerdisch) wordt genoemd (CGVS 2, p. 2).

Verder stelde u onterecht dat Bottan Messi de burgemeester van Sheikhan was in maart 2009 (CGVS 1, p. 3). De naam van de persoon die in werkelijkheid de burgemeester van Sheikhan was op dat moment, bleek u dan weer niet te kennen (CGVS 1, p. 3). U wist voorts dat er in 2005 en 2009 verkiezingen werden gehouden, maar kon daar in het geheel geen verdere uitleg over geven (CGVS 1, p. 11). Daarenboven stelde u desgevraagd dat er in Sheikhan een grote aanslag plaatsvond op 14 augustus 2007 en zegde u dat er bij deze aanslag 1000 slachtoffers vielen (CGVS 1, p. 6). Waarschijnlijk doelde u hierbij op de aanslagen in de regio rond Sinjar. Hoe dan ook is er rond die datum geen sprake van een aanslag in Sheikhan met een dergelijk groot aantal slachtoffers. Toen het Commissariaat-generaal u wees op het feit dat er volgens de beschikbare informatie in het geheel geen aanslag van dergelijke omvang plaatsvond, zegde u dat er ook een aanslag in Shingal plaatsvond. U kon deze aanslag echter in het geheel niet situeren in de tijd. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt, blijkt echter dat er op 14 augustus 2007 een grote aanslag plaatsvond in Shingal. Dat u, wanneer u gevraagd wordt naar aanslagen in uw stad, een aanslag aanhaalt die in werkelijkheid in een gans andere stad heeft plaatsgevonden, is hoogst merkwaardig en wijst op het ingestudeerde karakter van een deel van uw kennis. Immers, indien u werkelijk uit Sheikhan afkomstig bent zou u beter weten of deze aanslag in uw dan wel een andere stad in deze regio plaatsvond.

Vervolgens bleek u een aantal prominente politieke figuren uit de provincie Mosul niet te kennen: u stelde meerbepaald nog nooit te hebben gehoord van Duraïd Kashmûla en diens broer Osama Yusuf Kashmûla. Dit zijn nochtans twee gekende personen die beide het gouverneursschap van de provincie hebben bekleed en tot een gekende (Arabische) stam uit Mosul behoren. Ook de Koerdische vice-gouverneur bleek u in het geheel niet te kennen (CGVS 2, p. 4).

Tot slot dient te worden opgemerkt dat u ook over de spanningen tussen Yezidi en Koerden slechts heel beperkte toelichting kon geven. U haalde één incident aan dat tot spanningen heeft geleid, situeerde dit incident in 2005-2006 en verklaarde vervolgens dat er hierna geen spanningen meer waren tussen deze twee bevolkingsgroepen (CGVS 2, p. 3). Dit strookt niet met de informatie waarover het CGVS beschikt (en waarvan een kopie in het administratief dossier is toegevoegd).

Daarnaast dient te worden opgemerkt dat uiterst beperkte verklaringen de geloofwaardigheid van uw asielrelaas verder ondermijnen. Zo stelde u diverse malen te zijn benaderd door een Koerd en twee Arabieren om voor hen te werken, maar kon u zo goed als geen uitleg geven over deze mensen of over de opdracht die u zou moeten hebben uitvoeren. Allereerst kon u geen van deze drie personen bij naam noemen, u kende zelfs de naam van de Koerd niet met wie u meermaals contact zou hebben gehad. U kon verder in het geheel niet preciseren van waar die mensen afkomstig waren en of ze al dan niet bij een bepaalde (terroristische) groep hoorden. U wist niet waar ze verbleven in de periode dat ze met u contact zochten, noch van waar ze afkomstig zijn in Irak (CGVS 1, p. 4, 5 en 6). Daarenboven is het uiterst bedenkelijk dat u zou worden gevraagd met hen mee te werken, maar dat u geen enkel idee had van de juiste opdracht die u diende uit te voeren. U suggereerde dat u explosieven zou hebben moeten achterlaten in het restaurant (CGVS 1, p. 6), maar kon dit vermoeden op geen enkele manier staven. U zegden bovendien dat u in ruil voor samenwerking met deze mensen een som geld werd beloofd, maar bleek er geen idee van te hebben welk bedrag u dan wel zou ontvangen indien u een opdracht voor hen zou uitvoeren (CGVS 1, p. 6). U kon verder niet uitleggen waarom deze mannen het gemunt hadden op het restaurant waar u werkte (CGVS 1, p. 6), noch had u enige verklaring voor het feit dat u werd geselecteerd voor deze opdracht (CGVS 1, p. 10). Verder is het bevreemdend dat deze mannen u zomaar zouden hebben laten gaan nadat u zich akkoord verklaarde de volgende dag een onbekend pakketje aan een kerk in Sheikhan achter te laten (CGVS 1, p. 10). Redelijkerwijs mag worden verwacht dat u een degelijkere uitleg kan geven over de omstandigheden die aan de basis van uw vlucht en asielaanvraag liggen. U blijkt deze uitleg echter over essentiële elementen in uw verhaal niet te kunnen verschaffen. Bijgevolg kan geen geloof worden gehecht aan uw asielrelaas.

Uw jonge leeftijd vormt evenmin een afdoende verschoningsgronden voor bovengaaende bemerkingen. Uit een medisch onderzoek, uitgevoerd op 19 mei 2009, in het Universitair Ziekenhuis St-Raphaël (KU Leuven) blijkt bovendien dat uw leeftijd op die datum op ouder dan 18 jaar kan worden geschat, waarbij 20.6 een minimum leeftijd is. Vermoedelijk licht deze hoger en zelfs voorbij de 21 jaar. In het licht van voorgaande vaststellingen kan u er geen geloof worden gehecht aan uw herkomst en asielrelaas.

Rekening houdend met het feit dat, zoals boven aangetoond, ernstige twijfels dienen te worden geformuleerd betreffende uw afkomst, kan u de status van subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4, §2, c van de Vreemdelingenwet evenmin worden toegekend. Indien u het de asielinstanties immers niet duidelijk maakt waar en onder welke omstandigheden u gedurende de laatste jaren werkelijk heeft verbleven, maakt u het deze instanties onmogelijk om een correct inzicht te krijgen over uw leefsituatie en uw eventuele nood aan bescherming.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In het verzoekschrift voert verzoeker aan dat hij niet akkoord kan gaan met de motivering van de bestreden beslissing. Hij ontkent ten stelligste dat zijn identiteitskaart vervalst zou zijn en betwist dat zijn kennis van de regio waar hij vandaan komt zeer beperkt is. Hij bevestigt de naam van de partij van Saddam Hoessein niet te kennen en verklaart dit door zijn jonge leeftijd, het feit dat hij nauwelijks onderwijs heeft genoten, hij in een restaurant werkte en hij de politieke evoluties niet volgde. Hij bevestigt tevens dat hij een groot aantal vragen over de geografische omgeving van Sheikhan niet kon beantwoorden en verschoont dit met het verweer dat hij steeds bij zijn ouders heeft gewoond met zijn twee broers, hij naar school is gegaan en daarna is beginnen werken, en wat in de stad of de omgeving gebeurde in het gezin niet werd besproken, waardoor hij ook de naam van de burgemeester niet kende. Tot slot poneert verzoeker dat de leeftijd op zijn identiteitskaart wel degelijk correct is.

2.2. Blijkens de bestreden beslissing wordt verzoekers asielaanvraag verworpen omdat zijn identiteitskaart ingediend ter ondersteuning van zijn identiteit, na onderzoek door de Federale Politie, een volledige vervalsing blijkt te zijn, zijn kennis over de regio waar hij zou hebben gewoond en over Centraal-Irak zeer beperkt is, zoals wordt toegelicht, zijn uiterst beperkte verklaringen de geloofwaardigheid van zijn asielrelaas verder ondermijnen, zijn jonge leeftijd evenmin een afdoende verschoningsgrond is voor de vaststellingen, en rekening houdend met het feit dat ernstige twijfels dienen te worden geformuleerd betreffende zijn afkomst, hem de status van subsidiaire bescherming niet kan worden toegekend.

2.3. De Raad wijst er vooreerst op dat het niet volstaat ten stelligste te ontkennen dat de identiteitskaart vervalst zou zijn. Uit het administratief dossier blijkt dat, na onderzoek van de Federale Politie, werd vastgesteld dat het voorgelegde document een kleurenkopie betreft en verzoeker brengt geen enkel element aan om dit concreet te ontkrachten.

2.4. De Raad constateert dat de vaststellingen van de bestreden beslissing correct zijn, steun vinden in het administratief dossier en in het verzoekschrift niet worden verklaard of weerlegd. Zo stelt de Raad vast dat blijkens het administratief dossier en de bestreden beslissing verzoeker geen idee heeft over de partij van Saddam Hoessein, zijn kennis over de stad Sheikhan uiterst fragmentair is, hij geen enkel dorp kende op weg naar het Koerdisch gebied en hij evenmin op de hoogte bleek te zijn van de plaats waar de grens met dit gebied kan worden overgestoken, hij slechts drie dorpen kende op de weg tussen Sheikhan en Mosul, hij niet kon preciseren waar de dam van Mosul ligt, noch aan welke rivier deze is gebouwd, hij niet wist welke rivier door Mosul stroomt, noch welke rivier in de buurt van Sheikhan stroomt, hij foutieve verklaringen aflegde over de districten, hij wel een aantal provincies kende maar niet deze die aan de provincie Mosul grenzen, hij evenmin de andere naam van Sheikhan kende, hij niet wist wie de burgemeester is, hij een aantal prominente figuren uit de provincie Mosul niet bleek te kennen, en hij slechts een heel beperkte toelichting kon geven over de spanningen tussen de Yezidi en de Koerden.

Tevens dient te worden vastgesteld dat, gevraagd naar aanslagen in zijn stad, hij een aanslag aanhaalt die in werkelijkheid in een gans andere stad heeft plaatsgevonden, hetgeen wijst op het ingestudeerde

karakter van een deel van zijn kennis. De correct aangehaalde vaststellingen raken aan de kern van zijn relaas aangezien zij betrekking hebben op verzoekers bewering dat hij afkomstig zou zijn uit Sheikhan en de vervolgingsfeiten zich aldaar zouden hebben afgespeeld. Verzoeker kan derhalve bezwaarlijk ontkennen dat zijn kennis over Sheikhan, de stad waar hij gewoond heeft, en over Centraal-Irak zeer beperkt is.

Verzoekers verweer dat hij zeer jong was en nauwelijks onderwijs heeft gehad en daarom de partij van Saddam Hoessein niet kent, is niet ernstig. De Raad wijst erop dat de Baath-partij ten tijde van Saddam Hoessein alom tegenwoordig was in het dagdagelijkse leven zodat zelfs van een jonge man uit Centraal-Irak mag verwacht worden dat hij de partij kent en enige toelichting kan geven, wat in casu niet het geval blijkt te zijn.

Zijn gebrekkige kennis over de regio van herkomst kan evenmin verklaard worden door het feit dat hij samen met zijn ouders woonde en in het gezin, wat in de stad of de omgeving gebeurde, niet werd besproken, hij jong was, naar school ging en daarna ging werken. Er kan immers redelijkerwijs worden verwacht dat de persoon die beweert afkomstig te zijn van een bepaalde plaats/regio aan de hand van zijn verklaringen kan overtuigen dat hij afkomstig is van deze streek, wat in casu niet het geval is gelet op de talrijke omissies in verzoekers kennis over Sheikhan en omgeving.

Waar verzoeker nog verwijst naar zijn leeftijd en poneert dat de leeftijd op zijn identiteitskaart correct is, gaat hij voorbij aan de vaststelling dat uit onderzoek blijkt dat het voorgelegde document vals is en zijn leeftijd werd nagegaan aan de hand van een medisch onderzoek waarbij vastgesteld werd dat hij *“zeker ouder is dan 18 jaar, waarbij 20,6 jaar een minimum leeftijd is”* en zijn leeftijd *“vermoedelijk (...) hoger (is) en zelfs voorbij de 21 jaar”* (administratief dossier, stuk 9).

2.5. Aangezien in de bestreden beslissing ernstige gebreken in de verklaringen van verzoeker worden aangehaald en geen van de motieven overtuigend wordt weerlegd, schragen de gezamenlijke motieven de bestreden beslissing. Immers, de bewijslast berust in beginsel bij de kandidaat-vluchteling die in de mate van het mogelijke elementen dient aan te brengen ter staving van zijn relaas en bij het ontbreken van dergelijke elementen, hiervoor een aannemelijke verklaring dient te geven. De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De verklaringen moeten plausibel zijn en niet in strijd met algemeen bekende feiten. De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen.

2.6. In acht genomen wat vooraf gaat, is de Raad van oordeel dat de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen terecht concludeert aan de hand van de in de bestreden beslissing toegelichte vaststellingen dat verzoeker niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend en dat hij niet in aanmerking komt voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Er worden geen gegronde middelen aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zestien april tweeduizend en tien door:

mevr. M.-C. GOETHALS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. ROSIER,

toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. ROSIER

M.-C. GOETHALS